

1 Što u praksi znače koncepti „uzdržavanje“ i „obveza uzdržavanja“? Koje osobe moraju drugim osobama plaćati doplatka za uzdržavanje?

Uzdržavanje je obveza sudjelovanja u životnim troškovima uzdržavane osobe. Obveza plaćanja uzdržavanja proizlazi iz krvnog i tazbinskog srodstva te iz (prethodne) bračne veze.

Tko mora plaćati doplatka za uzdržavanje drugoj osobi:

- roditelji svojoj djeci,
- djeca svojim roditeljima,
- razvedeni bračni drug drugom bračnom drugu (bivši registrirani partneri).

Obveza uzdržavanja koja postoji između bračnih drugova tijekom braka nastavlja se i nakon raskida braka. Presudom o razvodu braka ili kasnijom presudom sud može o trošku jednog bivšeg bračnog druga dodijeliti doplatka za uzdržavanje drugog bivšeg bračnog druga koji nema dovoljno prihoda za plaćanje životnih troškova (te ih, koliko se razumno može očekivati, ne može zaraditi), na zahtjev potonjega. Pri utvrđivanju doplatka za uzdržavanje sudac uzima u obzir potrebe jednog bivšeg bračnog druga i sredstva (financijska sredstva) drugog bračnog druga. Nefinancijski čimbenici kao što su trajanje braka ili trajanje zajedničkog života također mogu imati ulogu. Ako sud ne odredi vremensko ograničenje za obvezu uzdržavanja, obveza uzdržavanja automatski prestaje nakon 12 godina. Sud može produljiti to razdoblje na zahtjev bivšeg bračnog druga kojemu je potrebno uzdržavanje u slučajevima kad je potonji u posebnim financijskim poteškoćama. Nakon kratkog braka (ne duljeg od pet godina) u kojem nisu rođena djeca, trajanje obveze uzdržavanja u načelu nije duže od trajanja samog braka.

Prethodno se primjenjuje i u pogledu uzdržavanja bivših registriranih partnera.

Bivši se bračni drugovi o uzdržavanju mogu dogovoriti izvansudskom nagodbom. To je obično utvrđeno u sporazumu o razvodu. U praksi će sud potvrditi taj sporazum u presudi o razvodu. Takva vrsta potvrde uzdržavanoj osobi pruža veću pravnu sigurnost.

Druge kategorije obveze uzdržavanja:

Bračni drugovi / registrirani partneri

Bračni drugovi i registrirani partneri moraju zajednički pridonositi plaćanju kućanskih troškova, osim u iznimnim okolnostima. Mogu se dogovoriti i o drugim pitanjima u tom pogledu u predbračnom ugovoru ili ugovoru o registriranom partnerstvu.

Biološki otac / majčin životni partner

Biološki otac djeteta obavezan je plaćati uzdržavanje za dijete čiji je otac (a koje nije priznao) sve dok dijete ne uspostavi pravni obiteljski odnos s tim muškarcem ili bilo kojim drugim muškarcem (drugim riječima, sve dok nema zakonskog oca). Ista se obveza određuje i životnom partneru majke koji se svojevrijem upušta u odnose koji bi mogli dovesti do začeca.

Zajedničko skrbništvo

Osoba koja nije roditelj, ali skrbi se o djetetu zajedno s roditeljem djeteta ima obvezu uzdržavanja prema tom djetetu (članak 1:253w Građanskog zakonika). Obveza uzdržavanja postoji do djetetova 21. rođendana kad prestaje zajedničko skrbništvo jer dijete postaje punoljetna osoba.

U kojim situacijama?

Općenito, obveza plaćanja doplatka za uzdržavanje postoji samo ako je uzdržavanoj osobi potrebna. Smatra se da je osobi potrebna pomoć ako nema dovoljno prihoda kako bi samu sebe uzdržavala te ako ih u razumnim okolnostima nije sposobna sama osigurati.

Iznimka

Iznimku od ovog pravila predstavljaju slučajevi obveze uzdržavanja koju imaju roditelji i biološki očevi prema svojoj maloljetnoj djeci i prema mlađoj odrasloj djeci (do 21 godine). U tim se slučajevima obveza uzdržavanja primjenjuje čak i ako uzdržavanoj osobi nije potrebna pomoć.

2 Do koje godine dijete može primiti doplatka za uzdržavanje? Postoje li različita pravila za uzdržavanje maloljetnika i odraslih osoba?

Kad je riječ o djeci mlađoj od 18 godina (maloljetnicima), roditelji moraju plaćati troškove skrbi i podizanja djece. To se odnosi na životne troškove i ostale troškove koji nastaju tijekom podizanja djeteta, kao što su obrazovanje i aktivnosti za vrijeme slobodnog vremena. Roditelji su u skladu sa svojim sredstvima obvezni snositi troškove skrbi i podizanja djeteta. Obveza se primjenjuje čak i ako dijete ima svoja sredstva i/ili prihode.

Kad je riječ o djeci od 18, 19 i 20 godina („mlađe odrasle osobe“), roditelji su obvezni plaćati životne troškove i troškove obrazovanja. Životni troškovi i troškovi obrazovanja znače isto što i troškovi skrbi i podizanja djeteta tijekom djetinjstva. Obveza uzdržavanja neovisna je o potrebama uzdržavanih osoba. Produljena obveza uzdržavanja postoji i u ovoj kategoriji djece, čak i ako djeca imaju vlastite prihode od zaposlenja ili kapitala, ili ako su u braku. Međutim, bilo kakvi prihodi samog djeteta određuju u kojoj je mjeri djetetu potreban doplatka za uzdržavanje.

Kad je riječ o djeci od 21 godine i starijoj djeci, roditelji imaju obvezu uzdržavanja samo ako je ono djetetu potrebno te ako dijete nije sposobno brinuti se samo o sebi. Na primjer, ako je dijete fizički ili mentalno hendikepirano.

3 Moram li se prijaviti ovlaštenom nadležnom tijelu ili sudu kako bih dobio uzdržavanje? Koji su glavni elementi tog postupka?

Iznos koji obveznik uzdržavanja mora platiti mogu utvrditi same stranke ili se može utvrditi ugovorom ili sudskom odlukom.

U okviru postupka za razvod braka sud često mora donijeti odluku i o uzdržavanju bivšeg bračnog druga ili djeteta.

4 Je li moguće podnijeti zahtjev u ime rođaka (ako jest, do kojeg koljena) ili djeteta?

Ne: zahtjev mora predati odvjetnik uzdržavane osobe. Uzdržavane osobe ne smiju podnijeti zahtjev bez odvjetnika. Maloljetno dijete zastupa njegov pravni zastupnik (obično roditelj).

5 Ako namjeravam pokrenuti sudski postupak, kako da znam koji je sud nadležan?

U tom se slučaju razlikuju međunarodna nadležnost suda (ima li nizozemski sud sudsku nadležnost?) i unutarnja nadležnost suda (koji je nizozemski sud nadležan?).

Međunarodna nadležnost u Europskoj uniji

U pogledu međunarodne nadležnosti nizozemskog suda, u okviru Europske unije primjenjuje se takozvana Uredba „Bruxelles I“. U toj su Uredbi sadržana pravila o nadležnosti sudova u pogledu zahtjeva za uzdržavanje.

U skladu s člankom 2. Uredbe, obveznika uzdržavanja (tuženik) koji ima boravište u Nizozemskoj, uzdržavana osoba (podnositelj zahtjeva) u načelu poziva pred nizozemski sud.

Uredba „Bruxelles I” sadržava i alternativno pravilo u pogledu obveza uzdržavanja. U članku 5. stavku 2. utvrđeno je da tuženik koji ima boravište na području određene države članice može dobiti sudski poziv iz druge države članice:

sa suda u mjestu u kojemu je prebivalište ili uobičajeno boravište osobe koja ima pravo na uzdržavanje,

ili ako je to dodatni uvjet koji se odnosi na zahtjev u pogledu statusa osoba u okviru obiteljskog prava, tj. postupak koji vodi sudac sa suda za razvode ili, na primjer sudac koji odlučuje o očinstvu, sa suda koji je nadležan za takve postupke, osim ako se nadležnost temelji isključivo na državljanstvu jedne od stranaka.

U skladu s prvom alinejom, uzdržavana osoba koja ima boravište u Nizozemskoj može primjerice uputiti sudski poziv obvezniku uzdržavanja čije je boravište u Francuskoj da se pojavi pred nizozemskim sudom koji ima međunarodnu nadležnost u skladu s člankom 5. stavkom 2. Nadležan je sud u mjestu prebivališta podnositelja zahtjeva.

Osim toga, u pogledu obveza uzdržavanja u Europskoj uniji, Uredba Vijeća (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja na snazi je od 18. prosinca 2011.

Pravila o nadležnosti u Uredbi o uzdržavanju uvelike se podudaraju s onima iz Uredbe Bruxelles I. Općenito je pravilo da sud u mjestu uobičajenog boravišta tuženika ili uzdržavane osobe ima nadležnost u predmetima koji se odnose na uzdržavanje. Za razliku od Uredbe Bruxelles I, u primjeni Uredbe o uzdržavanju ne postoji zahtjev prema kojem se uobičajeno boravište tužitelja mora nalaziti na državnom području države članice.

Međunarodna nadležnost izvan Europske unije

U pogledu međunarodne nadležnosti nizozemskog suda izvan okvira Europske unije primjenjuje se sljedeće. Ako tuženik (uzdržavana osoba ili obveznik uzdržavanja) boravi izvan Europske unije, onda se prethodno navedena Uredba „Bruxelles I” ne primjenjuje, a nadležnost nizozemskog suda proizlazi iz Zakona o parničnom postupku (nizoz. *Wetboek van Burgerlijke rechtsvordering*). Stoga je nizozemski sud za razvod braka ovlašten za sklapanje privremenih dogovora u pogledu razvoda braka ili donošenje dodatnih odredaba kao što su doplatak za uzdržavanje ili kontinuirani boravak u zajedničkom kućanstvu. U skladu s tim, nizozemski sud nadležan je odlučivati o neovisnom zahtjevu za doplatak za uzdržavanje ako bilo koji od podnositelja zahtjeva ili jedna ili više stranaka u postupku navеду da žive u Nizozemskoj ili ako je predmet na drugi način dovoljno povezan s pravnim sustavom Nizozemske, ako su izabrali nadležnost nizozemskog suda ili ako se dotična stranka pojavi pred sudom tijekom postupka te ne podnese prigovor nenadležnosti tog suda.

Unutarnja nadležnost

U pogledu unutarnje nadležnosti nizozemskog suda, u skladu s pravilom koje se odnosi na vrstu suda (prvostupanjski sud, žalbeni sud, nizozemski Vrhovni sud) predmeti u pogledu uzdržavanja u nadležnosti su prvostupanjskog suda. Nadležan sud utvrđuje se u skladu sa Zakonom o parničnom postupku.

Nadležan je sud u mjestu boravišta bilo kojeg od podnositelja zahtjeva (jednog od njih) ili jedne od dotičnih stranaka navedenih u zahtjevu ili, ako ne postoji prebivalište jedne od stranaka, sud u mjestu boravišta jedne od njih.

6 Moram li kao podnositelj zahtjeva pokrenuti sudski postupak putem posrednika (npr. odvjetnika, središnjeg ili lokalnog nadležnog tijela, itd.)? Ako ne moram, koji se postupci primjenjuju?

Zahtjev za utvrđivanje, izmjenu ili ukidanje doplatka za uzdržavanje mora predati odvjetnik. Odvjetnik zastupa podnositelja zahtjeva tijekom ročišta. Imena i adrese odvjetnika nalaze se na [web-mjestu nacionalne odvjetničke komore](#).

Članovi [Društva obiteljskih odvjetnika](#) i [izmiritelja u postupcima razvoda braka](#) specijalizirani su, među ostalim, za razvode i uzdržavanje. Specijalizirani su i za mirenje u postupcima razvoda braka i sva povezana pitanja.

7 Moram li platiti pristojbe za pokretanje sudskog postupka? Ako moram, koliko će one približno iznositi? Ako nemam dovoljna financijska sredstva, mogu li dobiti pravnu pomoć za pokrivanje troškova postupka?

Potrebno je platiti naknadu za troškove nastale tijekom sudskog postupka. Riječ je o sudskoj pristojbi. Osim toga, snosit će se i troškovi odvjetnika i sudskog ovršitelja.

Ako stranka ne može pokriti (pune) troškove odvjetnika, u određenim okolnostima može ispunjavati uvjete za pravnu pomoć. To se naziva „predmet pravne pomoći”. Država plaća dio troškova, a stranka plaća „osobni doprinos”. Visina tog „osobnog doprinosa” ovisi o dohotku i financijskim sredstvima stranke.

[Vijeće za pravnu pomoć](#) dodjeljuje pravnu pomoć. Zahtjev za pravnu pomoć stranka mora podnijeti Vijeću na području sudske nadležnosti (= nadležnosti žalbenog suda) kojoj pripada odvjetnički ured. U praksi zahtjev često podnosi odvjetnik ako mu se stranka obrati prije podnošenja zahtjeva za pravnu pomoć. Potrebno je predati i „Izjavu o dohotku i imovini” (koju može izdati općinsko tijelo u mjestu boravišta). Ta se izjava sa zahtjevom mora poslati Vijeću za pravnu pomoć koje će istražiti ispunjava li stranka uvjete za pravnu pomoć. Ako ih ispunjava, izdaje se dokaz o pravu na ostvarenje pravne pomoći. U takvim je slučajevima smanjena i sudska pristojba.

Pravo na pravnu pomoć primjenjuje se i u slučaju prekograničnih sporova, tj. ako podnositelj zahtjeva ne boravi u Nizozemskoj. To je propisano u europskoj [Direktivi o pravnoj pomoći u prekograničnim sporovima](#). Pravna pomoć može se zatražiti pozivanjem na članke 23.A do 23.K Zakona o pravnoj pomoći (*Wet op de rechtsbijstand*), putem Vijeća za pravnu pomoć u Haagu, predajom standardnog obrasca priložena toj Direktivi koji je jednak u svim državama članicama.

Ako je potrebno, [Vijeće za pravnu pomoć](#) može pomoći odabirom odvjetnika. Adresa Vijeća navedena je u odgovoru na pitanje 14.2.

8 Kakvo će uzdržavanje sud vjerojatno odobriti? Kako se izračunava iznos održavanja? Je li moguće revidirati sudsku odluku ako se troškovi života ili obiteljske okolnosti promijene? Ako jest, kako (npr. putem automatskog sustava indeksacije)?

Sud će pri donošenju odluke uzeti u obzir potrebe osobe koja podnosi zahtjev za doplatak za uzdržavanje ili ga već prima i sredstva (financijska sredstva) osobe koja je obvezna plaćati doplatak za uzdržavanje ili ga već plaća. Potrebe i sredstva relativni su pojmovi. Sud je donekle slobodan donijeti odluku u skladu s okolnostima pojedinačnog predmeta. Smjernice je izradilo pravosuđe (tzv. standarde *Trema*) iako one nisu obvezujuće na sudu.

U sudskoj su odluci važni sljedeći dohoci i rashodi:

dohodak iz radnog odnosa,

dohodak od dodatnog rada,

stipendije,

socijalne naknade,

mirovina,

dohodak od iznajmljivanja,

kamate i ostali dohoci od imovine,

doprinos ostalih članova u izdacima za vođenje zajedničkog kućanstva,

mogućnosti za povećanje dohotka (sposobnost zarađivanja),

izjava o imovini,

najamnina,

otplata hipoteke i kamate te fiksni troškovi. Potrebno je navesti i dio hipoteke koji još nije otplaćen.

police osiguranja,

neizbježni redoviti putni troškovi,

financijske obveze prema drugima,

troškovi posebne zdravstvene skrbi uzdržavane osobe i/ili članova njezine obitelji,

troškovi povezani s ostvarenjem dohotka,

bilo kakve izjave o dugovanjima.

Zakonska indeksacija

Ministar pravosuđa svake godine u skladu sa zakonom određuje postotak povećanja doprinosa za uzdržavanje koji određuje sud ili doprinosa uređena ugovorom. Pri izračunu tog povećanja postotka, ministar uzima u obzir kretanje plaća u poslovnoj zajednici i državnom sektoru te kretanje plaća u ostalim sektorima. Postotak se objavljuje u *Staatscourant* [službeni list nizozemske vlade].

Brojne su iznimke u toj automatskoj prilagodbi doplatka za uzdržavanje. Stranke, kao i sud, mogu isključiti zakonsku indeksaciju ili uvesti drugu metodu indeksacije.

9 Kako i kome će se uzdržavanje isplaćivati?

Uzdržavanje bivših bračnih drugova plaća se izravno uzdržavanoj osobi. Doplatci za uzdržavanje maloljetne djece koje određuje sud, plaćaju se izravno roditelju (ili skrbniku) koji se brine o djetetu.

10 Ako dotična osoba (dužnik) ne plati dobrovoljno, koje je akcije moguće poduzeti kako bi ju se prisililo da plati?

Ako je obveza uzdržavanja određena sudskim rješenjem, a obveznik uzdržavanja nije podmirio obvezu plaćanja doplatka za uzdržavanje djeteta, odnosno doprinos za uzdržavanje partnera, izvršenje odluke može se zatražiti putem **Nacionalnog ureda za naplatu doplatka za uzdržavanje** (LBIO) u Rotterdamu. Izvršenje odluke može pokrenuti i ovršitelj. Ako ne postoji sudsko rješenje, predmet se mora uputiti sudu. U tom je slučaju potrebno osigurati odvjetnika.

11 Ukratko opišite sva ograničenja provedbe, posebice pravila za zaštitu dužnika i ograničenja ili rokove zastare u svom sustavu provedbe.

U slučaju ovrhe nad socijalnom naknadom ili plaćom, potrebno je uzeti u obzir stopu izuzeća od ovrhe. Rok zastare plaćanja mjesečnog doplatka za uzdržavanje jest pet godina. Ako postoji presuda u kojoj su navedena nepodmirena plaćanja, tj. ako zapravo postoji utvrđeni iznos, rok zastare iznosi 20 godina. Kako bi se spriječio istek potraživanja, rok zastare mora se ukinuti.

12 Postoji li organizacija ili nadležno tijelo koje mi može pomoći pri osiguranju uzdržavanja?

U slučaju nepodmirenog doplatka za uzdržavanje za dijete, odnosno doplatka za uzdržavanje partnera nadležan je

Nacionalni ured za naplatu doplatka za uzdržavanje (LBIO).

LBIO za to mora dobiti odobrenje uzdržavane osobe. Ako je potrebno, radi naplate nepodmirenih plaćanja LBIO može pokrenuti postupak ovrhe. LBIO može na primjer izvršiti ovrhu na plaći, socijalnim naknadama ili nepokretnoj ili pokretnoj imovini obveznika uzdržavanja.

Usluge LBIO-a besplatne su za obveznika uzdržavanja ako obje stranke imaju boravište u Nizozemskoj. Nakon primitka zahtjeva za naplatu najprije se nastoji spriječiti naplata troškova putem kratkog posredovanja i/ili iznošenjem obrazloženja. To uspješno prolazi u gotovo tri četvrtine predmeta. Međutim, kad LBIO preuzme naplatu, obveznik uzdržavanja plaća troškove naplate LBIO-u. LBIO određuje dodatnu pristojbu za izvršenje naplate. Ta dodatna pristojba iznosi 15 % mjesečnog dugovanog iznosa i nepodmirenog doplatka obveze uzdržavanja. Sve troškove izvršenja odluke također pokriva obveznik uzdržavanja.

13 Mogu li organizacije (državne ili privatne) unaprijed u cijelosti ili djelomično umjesto dužnika isplatiti uzdržavanje?

Iako je LBIO državna institucija, doplatka za uzdržavanje ne isplaćuje se unaprijed. Država to može učiniti u slučaju doplatka za uzdržavanje za dijete ili u slučaju pravne pomoći.

14 Ako se nalazim u ovoj državi članici, a dužnik ima prebivalište u drugoj državi:

14.1 Mogu li dobiti pomoć nadležnog tijela ili privatne organizacije u toj državi članici?

LBIO ima zadaće i u području međunarodne naplate doplatka za uzdržavanje. Te zadaće proizlaze iz uredbi i konvencija čija je potpisnica Nizozemska. Nizozemska je stranka Konvencije UN-a o ostvarenju alimentacijskih zahtjeva u inozemstvu potpisane u New Yorku 20. lipnja 1956. Riječ je o konvenciji o uzajamnoj pravnoj pomoći čiji je cilj olakšati ostvarenje doplatka za uzdržavanje u međunarodnim predmetima. U tu je svrhu Konvencijom uspostavljen sustav institucija koje šalju i primaju zahtjeve, što uzdržanim osobama pomaže u potraživanju doplatka za uzdržavanje. LBIO je institucija u Nizozemskoj koja šalje i prima zahtjeve.

Svatko tko boravi u Nizozemskoj te ne uspijeva ostvariti doplatka za uzdržavanje od obveznika uzdržavanja koji boravi u inozemstvu (tj. u zemlji koja je potpisnica Njujorške konvencije) može se pozvati na Njujoršku konvenciju. Konvencija se odnosi na doplatka za uzdržavanje djece, kao i na doplatka za uzdržavanje partnera.

Konvencija od 23. studenoga 2007. o međunarodnoj naplati tražbina za uzdržavanje djece i drugih oblika obiteljskog uzdržavanja na snazi je od 1. kolovoza 2014. u Europskoj uniji (osim u Danskoj) i u ostalim ugovornim državama. Osim u državama članicama EU-a Konvencija je na snazi i u Albaniji, Bosni i Hercegovini, Norveškoj i Ukrajini. Kad je riječ o odnosima među državama članicama EU-a, Uredba o uzdržavanju (Uredba (EZ) br. 4/2009) ima prednost. Haška konvencija o uzdržavanju primjenjuje se na djecu mlađu od 21 godine. Njezino područje primjene može se proširiti i na ostale članove obitelji ako obje predmetne ugovorne države daju izjavu s takvim učinkom.

Za angažiranje LBIO-a potrebno je podnijeti obrazac sa zahtjevom za „**naplatu međunarodnog doplatka za uzdržavanje**”. Obrazac se može preuzeti na *web*-mjestu **LBIO-a**.

Aktivnosti koje provode LBIO i same strane institucije u okviru Njujorške konvencije i Ugovora sa Sjedinjenim Američkim Državama u načelu su besplatne.

Troškovi mogu nastati u okviru pravnih postupaka u inozemstvu ili u okviru naplate doplatka za uzdržavanje.

14.2 Ako da, kako se mogu obratiti tom nadležnom tijelu ili privatnoj organizaciji?

Kad je riječ o doplatku za uzdržavanje djeteta ili doplatku za uzdržavanje partnera:

Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (**LBIO**)

Postbus 8901,

3009 AX Rotterdam

Kad je riječ o pravnoj pomoći:

Raad voor Rechtsbijstand,

Postbus 450,

2501 CL Haag

Broj telefona +31703701414

Kad je riječ o pravnoj pomoći u slučaju prekograničnih sporova:

Raad voor Rechtsbijstand

Regiokantoor Den Haag
n/r Jan Ouwehand
Laan van Meerdervoort 51B
2517 AE Den Haag
Tel.: 0031(0)88 787 1320
e-pošta: j.ouwehand@rvr.org

15 Ako se nalazim u drugoj državi, a dužnik se nalazi u toj državi članici:

15.1 Mogu li izravno uputiti zahtjev takvom nadležnom tijelu ili privatnoj organizaciji u toj državi članici?

LBIO na zahtjev uzdržavanih osoba koje borave u inozemstvu izvršava naplatu doplatka za uzdržavanje od obveznika uzdržavanja u Nizozemskoj. Ako uzdržavana osoba koja boravi u drugoj državi članici želi podnijeti zahtjev za naplatu doplatka za uzdržavanje od obveznika uzdržavanja koji boravi u Nizozemskoj, može se pozvati na sustav Konvencije. Zatim može podnijeti zahtjev instituciji za slanje u svojoj zemlji koja potom kontaktira instituciju za slanje u Nizozemskoj (LBIO). Institucija koja prima zahtjev zatim poduzima potrebne mjere za naplatu doplatka za uzdržavanje.

15.2 Ako mogu, kako se mogu obratiti tom nadležnom tijelu ili privatnoj organizaciji i kakvu vrstu pomoći mogu primiti?

Za podatke za kontakt vidjeti odgovor na pitanje 14.2.

16 Obvezuje li tu državu članicu Haški protokol iz 2007.?

Da.

17 Ako državu članicu ne obvezuje Haški protokol iz 2007., koji će se zakon primjenjivati na zahtjev za uzdržavanje prema pravilima međunarodnog privatnog prava? Koja su odgovarajuća pravila međunarodnog privatnog prava?

Nije primjenjivo.

18 Koja su pravila za pristup pravosuđu u prekograničnim slučajevima unutar EU-a u skladu sa strukturom poglavlja V. Uredbe o uzdržavanju?

Potrebno je platiti naknadu za troškove nastale tijekom sudskog postupka. Riječ je o sudskoj pristojbi. Osim toga, snosit će se i troškovi odvjetnika i sudskog ovršitelja. Ako stranka ne može pokriti (pune) troškove odvjetnika, u određenim okolnostima može ispunjavati uvjete za pravnu pomoć. To se naziva „predmet pravne pomoći“. Država plaća dio troškova, a stranka plaća „osobni doprinos“. Visina tog „osobnog doprinosa“ ovisi o dohotku i financijskim sredstvima stranke.

Vijeće za pravnu pomoć dodjeljuje pravnu pomoć. Zahtjev za pravnu pomoć stranka mora podnijeti Vijeću na području sudske nadležnosti (= nadležnosti žalbenog suda) kojoj pripada odvjetnički ured. U praksi zahtjev često podnosi odvjetnik ako mu se stranka obrati prije podnošenja zahtjeva za pravnu pomoć. Potrebno je predati i „Izjavu o dohotku i imovini“ (koju može izdati općinsko tijelo u mjestu boravišta). Ta se izjava sa zahtjevom mora poslati Vijeću za pravnu pomoć koje će istražiti ispunjava li stranka uvjete za pravnu pomoć. Ako ih ispunjava, izdaje se dokaz o pravu na ostvarenje pravne pomoći. U takvim je slučajevima smanjena i sudska pristojba. Pravo na pravnu pomoć primjenjuje se i u slučaju prekograničnih sporova, tj. ako podnositelj zahtjeva ne boravi u Nizozemskoj. To je propisano u europskoj Direktivi o pravnoj pomoći u prekograničnim sporovima. Pravna pomoć može se zatražiti pozivanjem na članke 23. A do 23.K Zakona o pravnoj pomoći, putem Vijeća za pravnu pomoć u Haagu, predajom standardnog obrasca priložena toj Direktivi koji je jednak u svim državama članicama. Ako je potrebno, Vijeće za pravnu pomoć može pomoći odabirom odvjetnika.

19 Koje je mjere donijela ova država članica kako bi osigurala funkcioniranje aktivnosti opisanih u članku 51. Uredbe o uzdržavanju?

Nema izmjena u skladu s člankom 51. Uredbe.

Posljednji put ažurirano: 01/10/2019

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.